

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské nám. 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 4. 2016, č. j. 30 A 7/2016 – 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 29. 4. 2016, č. j. 30 A 7/2016 – 25, odmítl žalobu žalobce proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2015, č. j. Nao 317/2015 – 27, a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění uvedl, že podání žalobce směřuje proti rozhodnutí soudu v oblasti výkonu soudnictví, nikoliv výkonu státní správy. Takové rozhodnutí je proto vyloučeno z přezkumu krajským soudem ve správním soudnictví. Krajský soud proto žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Proti tomuto usnesení krajského soudu žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil podáním označeným jako „*Žaloba proti usnesení ČR-Krajského soudu v Plzni ze dne 29. dubna 2016, č. j. 30 A 7/2016-25*“, a domáhal se toho, aby soud toto usnesení zrušil. Toto podání bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno prostřednictvím Krajského soudu v Plzni dne 22. 8. 2016. Podle ustanovení § 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s., se úkon posuzuje podle svého obsahu, i když je nesprávně označen. Podání stěžovatele bylo proto vyhodnoceno jako kasační stížnost, jelikož je dle svého obsahu opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, kterým se stěžovatel domáhá zrušení tohoto rozhodnutí (viz § 102 s. ř. s.).

[3] Nejvyšší správní soud dospěl po předběžném posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.: „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“ Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[5] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s.: „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.“ Podle poslední věty téhož ustanovení: „[z]meškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“ Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. je lhůta pro podání kasační stížnosti zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[6] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. „[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“ Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. „[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak“. Lhůta je zachována i v případě podání učiněného prostřednictvím datové schránky či jiných podání v elektronické formě podepsaných elektronicky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 15. 7. 2010, sp. zn. 9 Afs 28/2010).

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel byl o podmínkách podání kasační stížnosti řádně poučen. Napadené usnesení krajského soudu obsahuje poučení o opravných prostředcích včetně lhůty k podání kasační stížnosti, neboť se v něm mimo jiné uvádí, že „[p]roti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“

[8] Z obsahu spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Plzni bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 13. 6. 2016. S ohledem na výše citovanou zákonnou úpravu bylo posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti pondělí 27. 6. 2016. K zachování lhůty by nejpozději v tento den musela být kasační stížnost předána soudu nebo zaslána poštou. Stěžovatel však podal kasační stížnost ke Krajskému soudu v Plzni ve formě elektronického podání opatřeného elektronickým podpisem až v pátek 12. 8. 2016, tedy po uplynutí lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout.

[9] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost výrokem I. odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu